

Titel: Udrag fra Familien Kierkegaard

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K28", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b1-kom-shoot-b-1773.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Hr Pastor Dr. Kierkegaard. At aabne efter min Død** : Efter SKs død fik P.C. Kierkegaard (9,3) kendskab til de testamentariske bestemmelser, SK havde skrevet og adresseret til ham i dette brev. Kort efter begravelsen den 18. nov. 1855 noterede P.C. Kierkegaard i sin dagbog for perioden okt. 1850 til 1883 (NKS 3013 4°, II [upagineret]) i fortegnelsen over modtagne og afsendte breve i okt. til dec. 1855: »I Sørens Bo to Breve til mig, modtagne den 2011«; if. skifterettens forseglingsprotokol fik P.C. Kierkegaard dog overdraget de to breve den 19. nov. 1855, se »Introduktion til *Løse papirer*« i SKS K27, 5, note 1. I sin brevfortegnelse har P.C. Kierkegaard registreret et brev fra sin svoger Johan Christian Lund (11,15) som modtaget den 23. nov. 1855; der er tale om følgende brev, dateret den 22. nov. 1855: »Kjære Ven og Svoger / Da jeg ved foreløbig igaar at meddele Procurator Maag Indholdet af Din Broders til hans Arvinger efterladte Ønske, hvorledes der skulde forholdes med hans Efterladenskab, ansaae han det rettest og ønskeligst om Du vilde være uleiligt med det Hverv at bibringe Gouverneur Schlegel Meddelelsen i et Brev, som Maag da kunde indeslutte i sit, hvori han i Henhold til samme udbad sig de Vedkommendes Besteelser og Dispositioner som Instrux for sig. Han ønskede da samtidig naturligvis at faae behørig Meddelelse fra Dig om Indholdet af den Din Skrivelse hvortil han, som om andet vedlagt, maatte referere sig. Ved snarest at foretage dette, vilde der kunne være Svar tilbage inden Proclamaet udløber og da saaledes det Fornødne blive foretaget. Hvis Du, som jeg tør antage ogsaa maatte ansee denne Maade at tage Sagen paa som hensigtsmæs[s]ig, hvilket han særdeles antog med Hensyn til at Du som Nærmeste tillige paa den ønskeligste Maade vilde kunne præstere Meddelelsen, vil Du jo nok besørge det Fornødne iværksat. / Du og Familien hilses hjerteligst fra os Alle. / Ved Din Hengivne / J: C: Lund.« (NKS 3174 4°.) If. samme brevfortegnelse skrev P.C. Kierkegaard den 23. nov. 1855 det ønskede brev til J.F. Schlegel og underrettede ham og derigennem hans kone, Regine Schlegel (42,3), om »Sørens Disposition«. Formentlig i feb. 1856 modtog P.C. Kierkegaard deres reaktion i følgende brev, sendt fra Vestindien, hvor J.F. Schlegel var da. guvernør: »S Croix, d. 14. Januar 1856. / Deres Velærværdighedens ærede Skrivelse af 23° Nvbr f.A. [forrige år] modtog jeg Nytaarsdag, og benytter den første derefter afgaaende Dampskib [dampskib i regelmæssig passager- og postfart ml. bestemte havne] for at sende Dem Svar. / Først og fremmest maa jeg paa min Kones og egne Vegne bringe Dem og Deres ærede Slægtninge en Tak for den Discretion, De har iagttaget i en Sag, som det af flere Grunde er os magtpaaliggende ikke at see gjort til Gjenstand for Omtale. / Hvad dernæst angaaer selve den overraskende Underretning, som Deres ærede Brev indeholder, har jeg at meddele Deres Velærværdighed Følgende: / Min Kone har i Begyndelsen havt nogen Tvivl, om der ikke i den hende ved Dem bekendtgjorte Villieserklæring af den Afdøde maatte for hendes Vedkommende indeholdes et Ønske, som hun kunde betragte det som en Pligt at efterkomme, i den Retning der antydes i Erklæringens anden Passus. Hun har imidlertid opgivet denne Tvivl, dels allerede paa Grund af de store Vanskeligheder, vor Fraværelse fra Hjemmet vilde lægge i Veien, og dels af et efter hendes som efter min Mening afgjørende Hensyn til at hun overhovedet ikke tør ansee sig berettiget til at modtage et Tilbud, der ifølge Udtrykkene, som gjøres end tydeligere ved den tilføjede, i Deres private Notits til mig (som jeg med Hensyn til at jeg har troet at burde lægge Afgjørelsen af Sagen ganske i min Kones egne Hænder har maattet gjøre hende bekendt med) indeholdte Motivering sees at være begrundet i en Betragtningssmaade, som hun paa ingen Maade vil kunne tiltræde. Hun beder derfor gennem mig Dem og Medarvinger om at ville gaae frem ganske som om den omhandlede Villieserklæring ikke existerede, idet hun alene har ønsket at erholde nogle Breve og enkelte i den Afdødes Bo forefundne Smaating, som hun antager tidligere at have været i hendes Besiddelse, og hvorom hun selv har tilskrevet Dr Henrik Lund. / Jeg har direkte underrettet Procurator Maag om den af min Kone tagne Bestemmelse. / Med største Høiagtelse forbliver jeg Deres Velærværdigheds / ærbødigste / F. Schlegel. // Velærværdige / Hr. Sognepræst, Dr Kierkegaard« (KA, D pk. 3 læg 5, trykt i *Kierkegaardske Papirer. Forlovelsen. Udgivne for Fru Regine Schlegel* af Raphael Meyer, Kbh. 1904 (forkortet *Kierkegaardske Papirer*), s. 140f., og i *B&A* bd. 2, s. 14f.); brevet er ikke registreret som modtaget i fortegnelsen over modtagne og afsendte breve i 1856 i P.C. Kierkegaards dagbog. – I et brev af 12. maj 1856 til SKs nevø Henrik Lund takker Regine Schlegel for de tilsendte brocher og ringe, hvorpå hun videre skriver: »Jeg troer med Guds Hjælp ogsaa det var rigtigt, at Du sendte mig alle Brevene, baade hvad der var bestemt til at brændes og videre, thi var det hans Villie at jeg efter hans Død skulde modtage alt, saa vidste han bestemt, at just den Deel af hans Papirer vilde blive underkastet min Undersøgelse; og da jeg har gjort det med en ydmyg Bøn til Gud om hans Velsignelse dertil, saa haaber jeg, at det snarere maa være mig til Gavn end til Skade.« (KA, D pk. 4 læg 1, trykt i *Kierkegaardske Papirer*, s. 142f., og i *B&A*, s. 16.)

I trykt udgave: Bind 28 side 42 linje 13